

Sygn. akt IV Ka 196/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Połyniak
Protokolant:	Marcelina Żoch

przy udziale Zuzanny Waneckiej-Kalisz Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu del. do Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2018 r.

sprawy P. C.

syna A. i L. z domu M.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 2 listopada 2017 r. sygnatura akt II K 698/17

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje sądowi I instancji.

Sygnatura akt IV Ka 196/18

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 2 listopada 2017r. Sąd Rejonowy w Wałbrzychu, w sprawie o sygn. akt II K 698/17, uznał P. C. za winnego tego, że:

w dniu 9 sierpnia 2017 roku w W., województwo (...), wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał przy sobie substancję psychotropową w ilości 0,43 grama netto w postaci metaamfetaminy, to jest występku z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j. Dz.U. 2017, poz. 783 z późn. zm.) i za czyn ten na podstawie powołanego przepisu wymierzył mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności zaliczył okres jego zatrzymania w dniu 9 sierpnia 2017r.

Na podstawie art. 70 ust. 2 powołanej Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa i zarządził zniszczenie dowodu rzeczowego w postaci 0,40 grama metaamfetaminy zarejestrowanego w wykazie dowodów rzeczowych Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu pod poz. (...).

Zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów procesu zaliczając wydatki poniesione od chwili wszczęcia postępowania na rachunek Skarbu Państwa.

Z rozstrzygnięciem tym nie pogodził się oskarżony, który za pośrednictwem swego obrońcy zaskarżył wyrok w całości na swoją korzyść, zarzucając:

zaistnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439§1 pkt 10 kpk w zw. z art. 79§1 pkt 3 lub 4 kpk poprzez procedowanie w sprawie bez udziału obrońcy, podczas gdy jego udział był obligatoryjny, a to z powodu, że w stosunku do oskarżonego zachodzi uzasadniona wątpliwość, czy jego zdolność rozpoznania znaczenia czynu lub kierowania swoim postępowaniem nie była w czasie popełnienia tego czynu wyłączona lub w znacznym stopniu ograniczona, ewentualnie zachodzi uzasadniona wątpliwość, czy stan jego zdrowia psychicznego pozwala na udział w postępowaniu lub prowadzenie obrony w sposób samodzielny oraz rozsądny.

Na zasadzie art. 427§3 kpk skarżący wniósł o dopuszczenie dowodu z dokumentacji medycznej oskarżonego z leczenia psychiatrycznego w latach 2009-2017 – na okoliczność stanu zdrowia psychicznego oskarżonego oraz oceny, czy stan ten pozwala na udział oskarżonego w postępowaniu lub prowadzenie obrony w sposób samodzielny oraz rozsądny,

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności wskazać trzeba, że zaskarżony wyrok wydany został w trybie tzw. konsensualnym, tj. po uwzględnieniu wniosku prokuratora, złożonego w trybie art. 335§1 k.p.k. i jego treść odpowiada temu, co uzgodnił oskarżony z prokuratorem.

Tym samym, zgodnie z brzmieniem art. 447§5 k.p.k., podstawą apelacji w takim przypadku nie mogą być zarzuty dotyczące czy to błędu w ustaleniach faktycznych, czy rażącej surowości kary. O ograniczeniach tych P. C. został pouczony (k. 18).

Jednocześnie z akt sprawy wynika, że w toku przesłuchania (k. 17v – 18) oskarżony, podając swoje dane, wskazał także, iż „nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo”. A w związku z treścią wyjaśnień, które wówczas złożył, nie było także podstaw do uznania, że zachodzi jakakolwiek wątpliwość co do jego poczytalności, czy też stanu zdrowia psychicznego.

Niemniej obrońca oskarżonego dołączył do apelacji kserokopie m.in. karty informacyjnej leczenia szpitalnego P. C. z oddziału dziennego psychiatrycznego (...) w W. (k. 74 – 77), z których wynika, że był on leczony psychiatrycznie (rozpoznanie m.in. zaburzenia osobowości), a ostatni pobyt miał miejsce od 31.03.2017r. do 30.06.2017r. (k. 74). Wątpliwości co do stanu zdrowia psychicznego oskarżonego w dniu 9 sierpnia 2017r. występują i pominać ich nie można, tym samym nie można uznać, że okoliczności popełnienia przestępstwa i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości, a nadto, iż istotnie zachowywał się w sposób racjonalny a swoją obronę mógł prowadzić rozsądnie, skoro fakt leczenia psychiatrycznego zataił.

Z tego też względu, jakkolwiek uznać należy, że zarzut obrońcy dotyczący naruszenia art.439§1 pkt 3 lub 4 k.p.k. jedynie na podstawie przedłożonej dokumentacji nie może być merytorycznie rozpoznany przez sąd odwoławczy, to jednakże okoliczności wynikające z tej dokumentacji muszą być zweryfikowane i dopiero na tej podstawie możliwa będzie ocena czy P. C. cierpi na chorobę psychiczną, czy czyn zarzucony został popełniony w warunkach wyłączenia lub znacznego ograniczenia zdolności do rozpoznania znaczenia tego czynu i pokierowania swoim postępowaniem oraz czy udział obrońcy w tym procesie jest obowiązkowy.

Z tego też względu sąd odwoławczy zobligowany był wyrok uchylić, a rzeczą sądu I instancji będzie, zgodnie z brzmieniem art. 335§4 k.p.k. zwrócenie sprawy prokuratorowi w celu wyjaśnienia powyższych wątpliwości i

właściwego przeprowadzenia czynności postępowania przygotowawczego, które dopiero umożliwią prawidłowe zakończenie tego postępowania stosowną decyzją merytoryczną.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono, jak w sentencji.